

Comarques

DIARI DE SESSIONS

No vull escriure una setmana més del que he viscut durant la setmana. La fatiga de final de curs fa forat. Avui és 30 de juny, just el meridià de l'any, sembla que faci quatre dies que fem l'any nou, en aquesta mateixa casa. Ja hem fet la revetlla de Sant Joan, ja ha passat el dia amb més hores de sol de l'any. Ara venen les vacances, que espero amb delit i aquest any preparo amb la delicadesa de qui encara troba motius per entusiasmar-se.

Aquest matí la **Mireia** ha hagut d'anar a un enterrament a Olot. S'ha llevat aviat, m'ha mig despertat però m'hi he tombat. Avui, per fi, era un dia per despertar-me sense despertador. Així doncs, m'he anat despertant a poc a poc. He comptat les bigues del sostre amb la rutina de qui vol reactivar el cervell de mica en mica. He pensat que vaig començar la setmana a Estrasburg, amb tres dies de sessió plenària del Consell d'Europa. N'he sortit ben parat. He pogut defensar la meua feina i lluitar pel meu honor després de la campanya del mes d'abril.

Dimarts vaig tornar a Madrid. Abans d'anar a l'hotel encara vaig

EL DIA D'AVUI,
30 DE JUNY

Jordi Xuclà

DIPUTAT DEL PDeCAT

passar pels jardins de la residència de l'ambaixador d'Itàlia, on l'agregada d'afers polítics s'acomiadava de la seva missió a Espanya. L'**Elizabetta** se'n va confessant que encara no ho ha entès tot del convuls món polític actual. Després vaig anar cap al hotel. *Room service*: truita de formatge i aigua amb gas. Tot, 11 euros. Comfortable. M'havia de concentrar per resumir en sis minuts tot el que tenia per dir en el debat de dimecres sobre el Consell Europeu sobre immigració. Debat amb el president del Govern espanyol, no pas cosa secundària. Com que no arranco fins que el silenci de la nit no m'acull, no ho vaig deixar enllestit

fins a quarts de dues. A vegades penso que sota pressió em surten millor les coses. A vegades és arriscat. Encara em vaig alçar per retorçar un parell de frases. Vaig dormir bé unes sis hores. Durant el son el discurs reposa i rumia. Al matí, algun retoc més. El debat era sobre el Consell Europeu. S'ha de dir que **Sánchez** no s'allarga ni en la primera intervenció ni en les rèpliques, s'ha de dir que evita de moment la tendència al naufragi que a vegades feia patir amb **Zapatero**... Paro de tenir pensaments de la setmana.

M'havia dit que avui seria un dia de família i descans. Noto que les filles ja han baixat a esmorzar. És hora

de fer el bot i afegir-me a l'esmorzar. Les filles... ja no es pot dir les nenes. Catorze anys i ple festival de les hormones adolescents. Fa poc els vaig explicar els bons records que sempre em van quedar fixats del meu estiu dels catorze anys. Estiu de 1987. Elles em diuen que també tenen una vida intensa, riallera... i, és clar, amb secrets que els encanta que se'ls mig escapin. En parlem. Aquesta és una diferència amb els meus pares, que d'aquestes coses no en vam parlar a aquestes edats. Un repte, l'ofici de pare. Quedem que a les 11 anirem a la platja i que, fins aleshores, temps lliure per feines de cadascú.

No m'escapo de la feina i faig alguns trucs per veure com van les inscripcions per a l'assemblea nacional del Partit Demòcrata dels dies 20 a 22 de juliol. Miro premsa d'ahir. Quin petit plaer llegir premsa una mica passada. Algunes coses ja són ridícules -política declarativa- i alguns articles de fons són regals per aprendre. Agafo tovallola i un dels llibres que tinc començats, quasi sempre més d'un: *Altres colors*, d'**Orhan Pamuk**. Un llibre amb unes pàgines delicioses de l'escriptor turc sobre la necessitat d'escriure, l'alliberament d'escriure cada dia. Segurament avui he escrit diferent pel que he llegit de Pamuk sobre l'escriptura dels moments.

Dos banys, un amb la **Berta**, riallera, irònica... desbordant... els anys que tot ho poden. Aquesta ironia m'agrada... alguna cosa li deu haver quedat impregnada dels dies i els anys de vida poc rutinària, i de tanta gent coneguda. Una ironia que mai visita el sarcasme. Quan hem anat a buscar el cotxe ens hem trobat amb **Lluís C.** i **Natalia F.** Venien de caminar. Unes paraules joioses i el bon gust d'evitar de parlar de política.

Capa dinar. Passant pel supermercat no m'he estat de parar per comprar un parell de diaris de paper. Un de local, un de francès. El plaer d'una tarda i després de la nit per llegir i saber, per aprendre, per rumiar, per allunyar-nos del brogit de Twitter. Ahir una interessant entrevista parlava de l'estrès psicosocial de l'hiperinformació tants cops negativa i venjativa de les xarxes. Més Instagram, més notícies en positiu. La Mireia ja havia tomat i hem dinat amanida de pasta i tonyina. I coca d'Olot de Can Callis. Porto des d'ahir encaparrat buscant el carre-

gador del meu mòbil. Me n'han hagut de deixar un. L'emprenyament per les coses de la connectivitat... és quasi una dependència insana. Una mica de xerrada per WhatsApp amb alguns, lligar el dinar d'amics de demà.

He reservat tres nits d'hotel a Madrid. Per ser la primera setmana de juliol, dos plens (aquest espectacle poc edificant de l'elecció del nou consell de RTVE després de fer net de l'estructura poc professional i molt propagandista de l'anterior govern). També tres comissions per les compareixences, les primeres, de tres ministres: **Calvo**, **Borell** i **Batet**. Coses a dir-los. A mi la idea que els ossos del dictador **Franco** siguin remoguts d'un lloc que rep diners públics em sembla que arriba molts decennis tard. Pot ser qüestió de dies. Ime n'alegraré i recordaré que el fundador del partit feixista espanyol, **Primo de Rivera**, també hi sobra. I que encara estan pendents l'anul·lació dels judicis del franquisme per motius polítics.

També ha de ser imminent el trasllat a presons catalanes dels presos polítics ara a Madrid. Només serà justícia el seu alliberament, on s'han vist aquestes presons preventives pròpies de països en transició, o regressió, a la democràcia? Ells no han ni volen ser moneda de canvi per a cap negociació. I no ho seran. Però els seus familiars ho agrairan.

He recordat, en aquest punt, la foto dels dos capgrossos que la ciutat de Terrassa ha dedicat als consellers **Josep Rull** i **Lluís Puig**. Fet amb tota la bona intenció, segur. Però aquella foto m'ha provocat tristesa. Algun dia explicaré aquesta tristesa. De moment em mantinc hermètic en una part dels meus sentiments.

Després ha arribat l'hora d'escriure aquest paper, per dir-ho a la *planianan* manera, i repetir una agradable rutina de compromís amb els lectors que ja dura catorze anys. Després anirem a veure els meus pares i ens hi quedarem a sopar. Ja tenen una edat, 84 i 85. L'ofici de filla partir d'una certa edat, un altre terreny desconegut. Tornarem a recer. Segur que em regalaré les hores de la nit per llegir una mica i caminar i escoltar la nit en aquest Empordanet que ens acull avui, al pic de l'any, avui que hem arribat a la meitat de l'any, 30 de juny de 2018. La *vita*...

Freekend
COSTA BRAVA

DIUMENGE 15 JULIOL
SANT PERE PESCADOR

1KM - 09h00
5KM - 09h30

INSCRIPCIONS OBERTES

1a CURSA FREEKEND
"EN MARXA PER LA INCLUSIÓ"

www.freekend.es

GRUP MIFAS
Associació

CARDELLACH
ARTS I OFICIS